

lapse tappis. Troid loerad peastid surno kehha weel mõrtsuka suust, mis kahwatand ja werrine raami peal ingab. Wõtke, suur kuuningas, mo kaebamist kuulda ja mõistke mõrtsukale nuhtluse palka.

„Kas sa imet nääd!“ ütles kuuningas, määrades peale wadates: „mis issekombel teie wagga lel paastub ja endist patto kahhetseb? Ma wannun ja tõutan kindlast, et kui taewalik eldu ellopäiwi mul weel ühheks aastaks pikkendab, siis peab Reinowadder sedda üllekohhut kahhetsema sama. Olge wait! sõnad on tühja rägitud. Muwäärt leinaja, Kannusjalg, astuge liggemale ja kuulge, mis ma ütlen. Teie tütri mattused peawad suure auga petud sama; minä isse tahhan mattused teha ja pärrast sedda mõrtsukale nuhtlust mõista.“

— Kõik sündis kuuninga tahtmist möda; surno kanneti lauloga linnast wälja, maeti uhle auda mahha ja weretari üks kallis marmori-kiwi aua rünlale mällestuseks. Kiwi peal seisis kuld poolstawiwidega luggeda:

**Siin kiwi al puhkab
Siblijalg,
kui Kannusjalla tüttar, üks kiidowäärt
känä! muies rohkest, siblis noppest.
Kõige ilmale jago teadawaks: Reino-
wadder on tedda tapnud. Teekäija kah-
hetse leinades surnud!
Rahho auale pärranduseks.**

Pärrast mattuse widdo alkati mõrtsukale kohhut mõistma. Targemad riigi-issandad andsid kuuningale nõu, Reinowadderile käsowiat sata, kes tedda lohto ette lutsuks, ja Messikäv karro nimetati käsewias. Seal ütles kuuningas karrole: „Messikäv! wõtke murre ning olega miino kuni-likko käsko täita, ja olge tark ning walwlik, sest Reinowadder on kahtlane ja tigge, ja saab teid kawwaluse läbbi, suud möda jutuga elõtama; sellepärrast wadake ette.“ „Si sest olle middagi karta“ kostis Messikäv: „miino pärrast olge murreta, aus kuuningas! Kui Reinowadder ial julgeks mind pillata eht petta, siis tahhaksin temale wõlga nõnda kätte tasjuda, et peaks ello-otsani mind meele tuletama.“

2.

Wana Messikäv tõttas uhkel tuhhil teele ja samus ülle suure liiwawõnne ruttust mäggede poole, et kassukas iggites ja wä tolmas, kuni ta wümaks ühte rünliliko paika jõudis kus Reinowadder enamist iggapäw jabhi peal käis. Wibimata läks karro silit offekohhe Kurja sünnitus-mõisa, mis üks müüri ja kausiga ümberpüüratud kindel koht olli, kus Reinowadder taggaliusamise eest warjopaika leidis. Kui Messikäv senno jõudis, ollid ukсед ja wärrawad lukkus, ega nähtud kuskil ellawad looma liikumas; sellespärrast jäi karro mõttes seisma, mis nõu nüüd ette wõita. Siis astus ta liggemale, pörrutas ruffilaga